

reifen Embryo RV. 5, 78, 7. 8. AV. 1, 11, 6. 3, 23, 2. ँच. GṚH. 1, 18. BṬĠ. P. 1, 12, 11. 3, 31, 18. 22. ऋष ein zehn Monate lang freigelassenes Pferd ँत. Br. 13, 5, 4, 22. — Vgl. ऋ०.

दशमिन् (von दशमी) adj. zwischen 90 und 100 Jahre alt, überaus betagt AK. 2, 6, 4, 43. H. 340.

दशमुख (दशन् + मुख) 1) n. pl. zehn Munde: सो (रावणः) ऽसृग्वमन्द-शमुखिः BṬĠ. P. 9, 10, 23. — 2) adj. zehn Gesichter habend; m. Bein. Rāvaṇa's TRĪK. 2, 8, 5. MEGH. 59. GĪ. 1, 11. PRAB. 45, 1. SĀH. D. 7, 11. ०रिपु Bein. Rāma's RAGH. 14, 87. दशमुखत्तक desgl. ँABDAR. im ँKDR. . दशमूत्रक (दशन् + मूत्र) n. der Urin von Zehnen (Elephant, Büffel, Kameel, Kuh, Ziege, Schaf, Pferd, Esel, Mann und Weib) RĠĠAN. im ँKDR; vgl. सुच. 1, 193, 4. 194, 8.

दशमूल (दशन् + मूल) n. in der Heilmittellehre eine Zusammenstellung von zehn Wurzeln, nämlich: von त्रिकाण्टक, beiden वृकृती, पृथक्पर्णी, विदारिगन्धा, वित्त्व, अग्निमन्ध, तुण्टुक, पाटला und काश्मरी. सुच. 1, 143, 10. 2, 94, 16. 207, 7. — Vgl. द्विपञ्चमूल.

दशयोगभङ्ग (दशन्-योग + भङ्ग) m. = संस्कारकर्मणि नत्तत्रवेधविशेषः ँKDR. nach dem GĪOR.

दशरथ (दशन् + रथ) 1) adj. zehn Wagen zählend, — enthaltend: चत्वारिंशदशरथस्य शोणाः सुकृत्स्व्याग्ने श्रेणिं नयति RV. 1, 126, 4. — 2) m. N. pr. verschiedener Fürsten, unter denen am berühmtesten der Vater Rāma's ist; er stammt aus dem Geschlecht Ikshvāku's und ist Beherrscher von Ajodhja, R. 1, 5, 11. 70, 42 (Gorr. 72, 31). HARIV. 821. fg. VP. 383. BṬĠ. P. 9, 10, 4. Ein älterer Daçaratha (v. l. Çataratha) und Ahne jenes ist ein Sohn Mūlaka's VP. 384. Daçaratha ein Sohn Navaratha's und Vater Çakuni's 422. BṬĠ. P. 9, 24, 4. HARIV. 1993. = सोमपाद 1696 (in der gedr. Ausg. fälschlich दवरथ). ein Sohn Sujaças' und Vater Saṃgata's VP. 470. ein Vorfahre von Çākjamuni LIA. II, Anh. 1. in Pāli-Inschriften BURN. Lot. de la b. l. 774. fgg. — दशरथतत्त्व Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 622. — 3) n. Körper (!) NĠGH. PA.

दशरश्मिशत (दशन् + र०-शत) adj. tausendstrahlig, m. Bein. der Sonne RAGH. 8, 29. — Vgl. दशशतरश्मि und दशशतकरधारिन् ad HIT. I, 17.

1. दशरात्र (दशन् + रात्रि = रात्रि) m. ein Zeitraum von zehn Tagen KĪTJ. ÇR. 25, 11, 17. ÇĀNKH. ÇR. 15, 14, 3. GOBH. 2, 7, 24. KAUC. 82. 142. M. 3, 65. 75. R. GORR. 1, 22, 17. MĀNK. P. 16, 77. n. R. 3, 2, 12.

2. दशरात्र (wie eben) 1) adj. zehntägig: यज्ञक्रान्तु ँत. Br. 13, 7, 4, 2. KĪTJ. ÇR. 21, 2, 2. — 2) m. eine zehntägige Feier überh. KĪTJ. ÇR. 23, 5, 15. 23. ÇĀNKH. ÇR. 16, 29, 1. PAÑKAV. Br. 22, 15. eine best. zehntägige Feier (die den Kern des Dvādaçāha bildet) ँत. Br. 12, 1, 2, 2. 3, 17. 2, 3, 9. KĪTJ. ÇR. 12, 6, 19. 23, 5, 31.

दशरात्रपर्वन् (द० + प०) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 218.

दशरूपक (दशन् + रूप) n. Titel eines rhetorischen Werkes Verz. d. Oxf. H. 108, a. 113, b.

दशरूपभृत् (दशन्-रूप + भृत्) adj. zehn Formen tragend, in zehn Formen erscheinend; m. Bein. Viṣṇu's (wegen seiner 10 Avatāra) ँABDĀRTHAKALPATARU im ँKDR. Verz. d. Oxf. H. 183, b.

दशर्च (दशन् + ऋच्) m. eine Strophe von zehn Versen AV. 19, 23, 7.

KĪTJ. ÇR. 20, 6, 18.

दशर्षभ (दशन् + ऋषभ) adj. aus zehn Stieren bestehend: प्रायश्चित्ति TBR. 2, 1, 4, 1.

दशस्तनपाक (दशन् + स्तनपा) adj. zehn Erscheinungsformen habend, zehnfach: धर्म M. 6, 91. 94; vgl. 93.

दशवक्त्र (दशन् + व०) adj. zehn Munde habend; m. Bez. eines best. Zauberspruches gegen böse Geister, die in Waffen hausen, R. GORR. 1, 31, 6.

दशवदन (दशन् + व०) m. der Zehngesichtige, Bein. Rāvaṇa's BHAṬṬ. 9, 137.

दशवर्मन् (दशन् + व०) m. N. pr. eines Fürsten VP. 470, N. 24.

दशवर्ष (दशन् + व०) adj. zehn Jahre alt M. 2, 135.

दशवाजिन् (दशन् + वा०) adj. mit zehn Pferden fahrend; m. der Mond H. 104.

दशवार्षिक (von दशन् + वर्ष) adj. f. ई nach zehn Jahren erfolgreich: हानिर्भूमिः JĀGĪ. 2, 24.

दशविध (दशन् + विधा) adj. von zehn Arten, zehnfach SĀNKHJAK. 48. BṬĠ. P. 3, 6, 9.

दशवीर (दशन् + वीर) adj. zehn Männer gewährend: इदं कृविः प्रजननं मे अस्तु दशवीरम् VS. 19, 48. PAÑKAV. Br. 25, 7.

दशवृत्त (दशन् + वृत्त) m. ein best. Baum AV. 2, 9, 1.

दशव्रज (दशन् + व्रज) m. N. pr. eines Mannes RV. 8, 8, 20. VĀLAKH. 1, 10. 2, 9.

दशशत (दशन् + शत) 1) n. a) zehn Hundert, Tausend: गवाम् MBH. 3, 2658. 13, 4878. ०करधारिन् von der Sonne ad HIT. I, 17. — b) Hundert und zehn: शतं दशशतं विंशतिशतम् ÇĀNKH. ÇR. 11, 13, 6. दशशतं शिष्यते ता ऋत्विग्भ्यो दद्यात् LĪTJ. 9, 6, 13. — 2) f. ई Tausend: दीनाराणाम् RĠĠA-TAR. 3, 71. — 3) adj. oxyt. zehn Hundert zählend: ये सुकृत्स्वमराज्ञान्तासन्दशशता उत AV. 5, 18, 10.

दशशततम (von दशशत) adj. der 110te R. GORR. 2 und 6 in den Unterschrr. der Adhājā.

दशशतनयन (द० + न०) adj. tausendäugig; m. Bein. Indra's LALIT. 199. 260. VJUTP. 83.

दशशतरश्मि (द० + र०) adj. tausendstrahlig; m. die Sonne H. 93, Sch. — Vgl. दशरश्मिशत.

दशशतान् (द० + शत) adj. tausendäugig, von Indra MBH. 7, 8409. 13, 277. DAÇAK. 130, ult.

दशशताङ्गि (द० + ऋङ्गि) adj. tausendfüßig; subst. eine best. Pflanze = शतावरी NĠGH. PR.

दशशल und दशशाख s. u. शल und शाखा.

दशशिप्र (दशन् + शि०) m. N. pr. eines Mannes VĀLAKH. 4, 2.

दशशिरम् (दशन् + शि०) adj. zehnköpfig; m. 1) Bein. Rāvaṇa's H. 706, Sch. — 2) N. pr. eines Berges R. 4, 43, 51.

दशशीर्ष (दशन् + शीर्षन्) 1) adj. zehnköpfig (s. u. शीर्षन्). — 2) m. a) Bein. Rāvaṇa's R. 4, 10, 22. — b) Bez. eines gewissen Zauberspruches gegen Geister, die in Waffen hausen, R. 1, 30, 5.

दशश्लोकी (दशन् + श्लोकी) f. Verein von 10 Çloka. Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 626. Verz. d. Oxf. H. 72, b, 8. ०वेदात्त Verz. d. Pet. H. No. 6.